

להחליט אם לציריך ואם לירושלים - ובינתיים אשמור על הקשר
עם הארץ. כך אולי יותר קל יהיה לכוון הדברים.

18.8.36

מזכירו של ג'ימי סלמן הבוקר לשאול אם אני נוסע.
אמרתי לו שאיני יודע עדיין.

~ בעשר נפגשנו עם רידס, הסברתי לו המצב בארץ והסכנה
שהיהודים לא יעצרו כוח יותר להמנע מרפרסיות, ושיש לגייס דעת
הקהל נגד הטירור הפראי של הערבים. הוא הסכים לערוך מכתב
לעתונות ולהשיג חתימת אנשי רוח וכנסיה שימחאו. מכתבו של
גיי סרם הופיע.

החדשות מהארץ מופיעות היום ב"סיימס" בכתורות אלו:

Jewish reprisals in Pal.

Train ambushed.

British soldier wounded.

אחרי סיפור עצם המעשה ציין הכתב:

This was the first serious instance of
apparent Jewish reprisals, which have hitherto
been prevented by the Jewish leaders.

סלפנו לי הבוקר צולדמן ולוקר. הסברתי להם החלטתי
להשאר עוד ימים אחדים בלונדון, למען לראות התפתחות המאורעות
בארץ והתגובה כאן. לוקר דרש ממני מכתב למועצת האיחוד. הבטחתי
לעשות זאת.

- והנה חשבותו של ורבורג:

N.Y. 17.8.36 - 9.56 P.M.

Weyzmann Zionibureau

After consulting colleagues feel that for purposes
mentioned we have to stick to our resolution and abstain
regards - Felix Warburg

אלה בוניך ומגינך - ארץ ישראל !

סלפנתי זאת מיד למרכז. מתברר שהוא סרם סלגרף לוורבורג -
והבטיח לסלגרף מיד ולעמוד בחוקף על הדרישה.

. - דידס ניסח מכתב טוב על מעשי הזוועה - נראה כמה
אנשי שם יחממו עליו.